

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Michaely Macurové v právní věci

žalobce: **Ing. X. Y.**
bytem X

proti

žalovanému: **Nejvyšší státní tajemník**
sídlem Jindřišská 967/34, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2023, č. j. MV-156602-11/SR-2023,
takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V nynější věci se Městský soud v Praze zabýval odvoláním žalobce ze služebního místa představeného v důsledku změny systemizace. K tomu došlo rozhodnutím státní tajemnice v Ministerstvu životního prostředí (**služební orgán prvního stupně**) ze dne 29. 6. 2023, č. j. MZP/2023/260/2450 (**prvostupňové rozhodnutí**). Tím byl žalobce podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (**zákon o státní službě**) odvolán ze služebního místa představeného, konkrétně *vedoucího oddělení 2 v odboru výkonu státní správy VI – Chomutov v Ministerstvu životního prostředí* (výrok I). Současně s tím byl prvostupňovým rozhodnutím podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

převeden na služební místo vrchního ministerského rady (000902) v Ministerstvu životního prostředí (MŽP), v oborech služby „Legislativa a právní činnost“, „Ochrana přírody a krajiny“ a „Technická ochrana životního prostředí“, a to na dobu určitou do 31. 12. 2025 se služebním působištěm v Ústí nad Labem (výrok II), a to za současného ponechání trvání služebního poměru žalobce na dobu neurčitou dle § 188 odst. 1 zákona o státní službě (výrok III). Zároveň byl žalobce zařazen do 14. platové třídy a 11. platového stupně s určením měsíčního platu (výrok IV).

2. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**) prvostupňové rozhodnutí zrušil ve výroku II, III a IV (tj. v otázce *převedení žalobce na jiné služební místo*) a vrátil věc k novému projednání pro nepřezkoumatelnost a nedostatek podkladů pro posouzení vhodnosti nového služebního místa. Ve zbytku (tj. v části *odvolání žalobce ze služebního místa představeného*) prvostupňové rozhodnutí změnil ohledně správného stanovení jeho účinků uplynutím dne doručení prvostupňového rozhodnutí a ve zbytku potvrdil. V napadeném rozhodnutí určil též účinky jeho výroků I a II ode dne předběžné vykonatelnosti prvostupňového rozhodnutí.
3. Předmětem tohoto řízení je toliko otázka odvolání žalobce ze služebního místa představeného.

II. Žaloba

4. Žalobce totiž svou žalobu podal jen v rozsahu výroku III napadeného rozhodnutí ve spojení s výrokem I prvostupňového rozhodnutí. V ní na několika místech namítal zejména nepřezkoumatelnost obou správních rozhodnutí a nezákonnost příslušné změny systemizace schválené usnesením vlády České republiky č. 492 ze dne 28. 6. 2023 (**usnesení vlády č. 492** či jen **Změna systemizace**).
5. Správní rozhodnutí obou stupňů považoval z různých důvodů za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, resp. pro nedostatek důvodů. Jednak namítal rozpor napadeného rozhodnutí s § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (**správní řád**), z důvodu neurčitosti jeho výroku, neboť žalovaný v něm (ani v odůvodnění) nerozhodl o odvolání, které je jeho předmětem. V žádném z výroků napadeného rozhodnutí není explicitně uvedeno, zda se odvolání vyhovuje, či se zamítá. Uvedení výroku III slovy „*Ve zbytku se rozhodnutí...potvrzuje*“ neobsahuje rozhodnutí o odvolání jako takové (z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí podle něj až nicotné).
6. Obě rozhodnutí jsou dále rozporná s § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě a § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož služební orgány neuvedly konkrétní skutečnosti a úvahy – tvrzení žalovaného nemají oporu ve spise. Žalovaný poukázal na „audit“ explicitně uvedený v prvostupňovém rozhodnutí, avšak žádný takový dokument [jedná se o *Posouzení organizačního nastavení odborů výkonu státní správy I až IX v rámci struktury MŽP*, zpracované v říjnu 2022 společností Deloitte (**audit**)] si od služebního orgánu prvního stupně nevyžádal. Bez něj žalovaný nemohl pochopit námitku žalobce, dle něhož byl audit naopak klíčový pro provedení organizačních změn na MŽP a sloužil jako odůvodnění návrhu Změny systemizace. K obsahu auditu žalobce dodal, že jeho účelovost a věcná nesprávnost vyplývá již jen z toho, že jako hlavní systémovou chybu identifikoval případ „kauza Bečva“. Tento případ ale řešily orgány činné v trestním řízení, nikoli správní orgány; žalobce se tak nemohl dopustit pochybení. Napadené rozhodnutí je rovněž nepřezkoumatelné proto, že se žalovaný v jeho odůvodnění nevypořádal s odvolacími námitkami v doplnění odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

žalobce ze dne 16. 8. 2023, resp. se s nimi vypořádal jen obecně. Nepřezkoumatelností zatížily správní orgány svá rozhodnutí i proto, že neprovedly test proporcionality a racionality ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2021, sp. zn. Pl. ÚS. 22/17.

7. Pokud jde o vlastní Změnu systemizace, z jejího odůvodnění dle žalobce nevyplývá legitimní cíl, resp. konkrétní okolnosti svědčící o neúčelovosti zvoleného postupu; naopak vede k diskriminaci žalobce. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 15. 9. 2020, č. j. A Ads 423/2019 - 70 (zřejmě měl na mysli rozsudek č. j. 4 Ads 423/2019 - 70, č. 4088/2020 Sb. NSS, pozn. soudu). Nepopřel přitom, že žalovaný nemůže zpochybnit či zrušit nekoncepční systemizaci schválenou vládou, jedinou autoritou je nezávislý soud, který by v tomto případě měl zasáhnout, a to nejen pro nezákonný postup služebního orgánu při vydávání rozhodnutí, ale rovněž při přípravě návrhu Změny systemizace, resp. při pořizování podkladů rozhodných pro vládní usnesení.
8. V návaznosti na to označil obě správní rozhodnutí za celkově diskriminační. Došlo totiž k nezdůvodněnému selektivnímu zrušení jednoho služebního místa představeného (vedoucího oddělení 532 v Ústí nad Labem a zástupce ředitele odboru), za současného ponechání a nezrušení fakticky shodného místa představeného (vedoucí oddělení 531 v Chomutově). Za nesystémové a nekoncepční označil i zrušení osmi z devíti odborů výkonu státní správy (OVSS), kdy tím nezrušeným byl OVSS VII Brno (s ředitelem s „náhodnou“ politickou příslušností „KDU“). Zcela nepochopitelné je podle žalobce zachování oddělení Chomutov. Žalovaný v napadeném rozhodnutí účelově uvedl, že „se ruší OVSS IV Chomutov společně s oddělením 2...“, ale již nedodal, že výjimkou je právě oddělení 1 téhož OVSS, co do obsahu výkonu služby fakticky shodné s oddělením 2 (na shodném území, pouze s rozdílným zaměřením: vedoucí oddělení 531 se věnoval především technické ochraně a vedoucí oddělení 532 ochraně přírody). Tvrzení žalovaného, že Změna systemizace nebyla účelová či zaměřená proti žalobci a že změna organizační struktury nebyla adresná, bylo nepodložené. V žádném z podkladů ve správním spise nelze nalézt důvod pro zachování OVSS Brno a oddělení Chomutov 2 (žalobce měl zřejmě na mysli oddělení 1, pozn. soudu). Vzhledem ke zrušení jednoho ze dvou oddělení lze mít za adresné, které že to oddělení je rušeno, a které je neodůvodnitelně zachováno.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, obsah správního spisu a navrhl zamítnutí žaloby.
10. Zdůraznil, že k odvolání žalobce ze služebního místa představeného došlo na základě zákonného důvodu (až na jeho nesprávně stanovenou účinnost). Žalovaný odmítl námitku neurčitosti výroku III napadeného rozhodnutí (žalovaný část prvostupňového rozhodnutí změnil, část zrušil, a ve zbytku – v části týkající se odvolání žalobce ze služebního místa představeného – jej potvrdil). Žalovaný odmítl i námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Z rozhodnutí obou stupňů jsou zřejmé úvahy služebních orgánů, žalovaný se v odůvodnění vypořádal i s otázkou neseznámení žalobce s auditem (audit nebyl podkladem pro rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného, ale toliko pro Změnu systemizace). Navíc nebyl pro služební orgán či vládu závazný. Dále poukázal na nekonkrétnost a nepřiléhavost námitky (vč. odkazu na nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 22/17) stran neprovedení testů proporcionality a racionality; není totiž zřejmé, ve vztahu k jaké otázce měly být provedeny.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

11. Odmítl i námitku účelovosti Změny systemizace a diskriminačního postupu služebních orgánů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil zachování příslušného oddělení, resp. OVSS. Organizační změny vedoucí i ke zrušení služebního místa žalobce nebyly účelově zaměřeny proti němu (obecně se snížil počet představených z 27 na 15). Z odůvodnění vyplývají v souladu s § 18 zákona o státní službě legitimní cíle a okolnosti vedoucí ke Změně systemizace. Vlivem očekávané účinnosti zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku a novely zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, vznikly MŽP nové povinnosti, u kterých bylo podle služebního úřadu nezbytné provést koncepční přípravu stávající organizační struktury a systému výkonu státní správy – k 1. 1. 2024 všechny OVSS stabilizovat a personálně a organizačně zajistit. MŽP musí vykonávat svou věcnou agendu, a je proto oprávněn si k tomu upravit svou organizační strukturu. Důvodem Změny systemizace byly uvedené legislativní změny a snaha o větší efektivitu při výkonu státní služby.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující nezbytné formální náležitosti. Připomíná, že žalobce svou žalobu označil jako žalobu proti rozhodnutí, *in eventum* jako žalobu zásahovou; v žalobním návrhu se však domáhal toliko zrušení odpovídajících výroků napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Soud proto žalobce upozornil, že bude k jeho žalobě přistupovat jen jako k žalobě proti rozhodnutí, jež je ostatně odpovídajícím žalobním typem (žalobce již dále nereagoval).
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
14. Soud rozhodl mimo ústní jednání, účastníci řízení totiž na jeho nařízení netrvali (žalovaný výslovně jednání nepožadoval a souhlas žalobce byl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. presumován). Soud neshledal ani potřebu provádět dokazování, ve věci bylo možné vycházet jen z podkladů obsažených ve správním spise, jímž se dokazování neprovádí. Žalobce sice nad rámec správního spisu navrhl k důkazu audit, podle soudu ovšem není provedení tohoto podkladu k důkazu potřebné. Sám o sobě totiž nebyl důvodem pro zrušení služebního místa představeného, tím byla až následně vládou schválená Změna systemizace, resp. na ni navazující organizační změny na MŽP (v podrobnostech viz dále).
15. Dále soud předesílá, že se mohl zabývat toliko otázkou odvolání žalobce z místa představeného. Žalobce totiž brojí jen proti výroku III (s nímž pak souvisí i měnící výrok II) napadeného rozhodnutí. Výrokem I žalovaný naopak odvolání žalobce vyhověl a vrátil věc služebnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, a to z důvodu nepřezkoumatelného převedení žalobce na jiné služební místo (samotné zrušení stávajícího služebního místa žalovaným nijak zpochybněno nebylo). Pro ilustraci soud uvádí celou výrokovou část napadeného rozhodnutí, která zní:
- I. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se prvostupňové rozhodnutí ve výrocích II, III a IV, ruší a věc se vrací služebnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
 - II. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok I prvostupňového rozhodnutí mění tak, že se slova „dnem 30.6. 2023“ nahrazují slovy „uplynutím dne doručení tohoto rozhodnutí“.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

III. *Ve zbytku se prvostupňové rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.*

IV. *Podle § 91 odst. 2 ve spojení s § 99 správního řádu se určuje, že účinky výroků I a II tohoto rozhodnutí nastávají ode dne předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí.*

16. Takovému postupu žalovaného (potažmo soudu) nic nebrání, neboť zrušení služebního místa představeného má dle zákona o státní službě dva faktické důsledky: jednak odvolání z místa představeného dle § 60 odst. 1 písm. a) a současně pak převedení na jiné služební místo dle § 61 odst. 1 písm. b) (nedojde-li k zařazení státního zaměstnance mimo výkon služby z organizačních důvodů ve smyslu § 62). Tyto skutečnosti mohou být předmětem buď samostatných rozhodnutí, nebo o nich může služební orgán rozhodnout samostatnými výroky v jednom rozhodnutí (srov. komentář k § 61 zákona o státní službě *in Hřebíková, I. a kol. Zákon o státní službě. Komentář*. 1. vydání, Praha, C. H. Beck, 2022). Jinak řečeno, výrok I prvostupňového rozhodnutí o odvolání žalobce z místa představeného a ostatní jeho výroky (II, III a IV) o převedení na jiné služební místo tvoří samostatné otázky.
17. Pokud jde o převedení žalobce na jiné služební místo, soud ze správního spisu seznal, že služební orgán prvního stupně po vrácení věci k novému projednání doplnil spis o doklady pro posouzení vhodnosti nového služebního místa a vydal nové rozhodnutí ze dne 27. 3. 2024, č. j. MZP/2024/260/1800, kterým žalobce převedl na služební místo 000902. Proti němu se žalobce případně mohl odvolat (tato skutečnost není soudu ze správního spisu zřejmá) a případně podat samostatnou správní žalobu. Ochrana veřejných subjektivních práv žalobce v otázce převedení na jiné služební místo tak postupem v nynější věci nemůže být dotčena.

***Obě správní rozhodnutí jsou přezkoumatelná
/a nejsou nicotná/***

18. Soud se nejprve musel zabývat namítanou nepřezkoumatelností a nicotností napadeného a prvostupňového rozhodnutí.
19. Nejprve žalobce namítal nepřezkoumatelnost až nicotnost napadeného rozhodnutí z důvodu neurčitosti jeho výrokové části. Soud pro pořádek připomíná, že nicotný správní akt je zatížen tak závažnými a nezhojitelnými vadami, že není způsobilý vyvolat účinky. Nicotné rozhodnutí tak nelze pro jeho vady vůbec za rozhodnutí orgánu veřejné moci považovat – není proto způsobilé vyvolat veřejnoprávní účinky (např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, č. 1629/2008 Sb. NSS). Vadami způsobujícími nicotnost je kupříkladu absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, absolutní nedostatek formy, neurčitost či nesmyslnost projevu vůle správního orgánu či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65, č. 2837/2013 Sb. NSS). K namítané nepřezkoumatelnosti pak soud dále připomíná, že ta je vyhrazena těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, pro které jej skutečně nelze věcně přezkoumat, a to jednak pro nedostatek odůvodnění rozhodnutí – nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nebo pro vnitřní rozpor výroku samotného či mezi výrokiem rozhodnutí a jeho odůvodněním, resp. pro rozpornost samotného textu odůvodnění – nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost (např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, bod 28 a 30)
20. O takový případ se v této věci nejedná. Výroková část obou rozhodnutí je dostatečně určitá.
21. Žalovaný zcela navázal na výrokovou část prvostupňového rozhodnutí, která obsahovala klíčové elementy výrokové části ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu (uvedení ustanovení,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

na základě kterého se žalobce odvolává z přesně specifikovaného služebního místa představeného; specifikace služebního místa, na které se měl žalobce převést, či stanovení platu). Z výše citovaného znění výroku napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný prvostupňové rozhodnutí v rozsahu jeho výroků II, III a IV zrušil, v části jej pak změnil a ve zbytku potvrdil. O odvolání tak nepochybně plně rozhodl, přičemž na uvedeném postupu není podle soudu nic nepřezkoumatelného (nesrozumitelného) či způsobujícího nicotnost. Žalovaný vyčerpal celý předmět řízení o odvolání, z napadeného rozhodnutí je seznatelné, že v části převedení žalobce na jiné služební místo bylo odvolání důvodné (tj. odvolání shledal částečně důvodným). Ve zbytku (tj. v otázce odvolání ze služebního místa jej shledal nedůvodným a v této části proto prvostupňové rozhodnutí potvrdil, resp. změnil co do nabytí jeho účinků). Výroková část napadeného rozhodnutí není vnitřně rozporná, resp. není v rozporu s jeho odůvodněním.

22. Na okraj soud dodává, že nepřehlédl, že výrok I prvostupňového rozhodnutí nepřesně uvádí, že se žalobce odvolává ze služebního místa představeného – vedoucí oddělení 2 a zástupce ředitele OVSS VI – Chomutov v MŽP (ač se jednalo o OVSS IV – Chomutov). Jedná se ovšem o zřejmou nesprávnost v psaní. Tato vada není způsobila vyvolat nicotnost, resp. nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí (ke které by soud musel přihlídnout z úřední povinnosti). Již z první strany odůvodnění (s. 2) prvostupňového rozhodnutí (ale i z napadeného rozhodnutí) se totiž jasně podává, že žalobcovo původní služební místo představeného bylo zařazeno do OVSS IV.
23. Pokud jde o další namítané vady, ty lze již podřadit pod nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. K této kategorii soud dodává, že je potřeba ji vykládat v jejím skutečném smyslu, tedy jako nemožnost rozhodnutí přezkoumat, jelikož není možné zjistit jeho obsah či důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74, č. 1586/2008 Sb. NSS). Je dána zejména tehdy, nevypořádá-li se správní orgán se všemi námitkami účastníka, resp. opomene-li na námitku účastníka zcela reagovat (např. již citovaný rozsudek sp. zn. 1 Afs 92/2012).
24. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost (obou správních rozhodnutí) pro nedostatek důvodů jednak pro neuvedení konkrétních skutečností a úvah pro závěry služebních orgánů a dále pro nevypořádání se s jeho odvolací argumentací. K této obecné námitce soud rovněž obecně konstatuje, že neshledal důvod označit jak napadené, tak prvostupňové rozhodnutí za nepřezkoumatelná. Napadené rozhodnutí čítá 20 stran, přičemž žalovaný se otázky odvolání ze služebního místa představeného přehledně věnoval na sedmi jeho stranách. Tuto otázku pak rozdělil do několika na sebe navazujících částí (vymezení relevantní právní úpravy, vysvětlení možností služebních orgánů při přezkumu systemizace, odůvodnění navrhovaných změn systemizace dotýkajících se postavení žalobce) a v rámci nich pak žalovaný rovněž reagoval na argumentaci žalobce v odvolání, resp. v jeho doplnění ze dne 16. 8. 2023. Do rámce svého rozhodování přitom zařadil veškeré potřebné podklady (sem spadá i námitka absence auditu ve správním spise). Nespokojenost s vypořádáním námitek sama o sobě nepřezkoumatelnost nevyvolává. V této souvislosti soud konečně zdůrazňuje, že žalovaný nebyl povinen reagovat na každý dílčí argument. Postačuje, pokud se vypořádal s podstatou odvolací argumentace, a byly-li tedy námitky vypořádány alespoň implicitně (žalobce ostatně přiznal, že se s ní žalovaný „nějak“ vypořádal).
25. Konečně, soud nemůže přisvědčit ani námitce, že jsou obě rozhodnutí nepřezkoumatelná z důvodu, že služební orgány neprovedly test proporcionality a racionality. Služebním orgánům při rozhodování o odvolání ze služebního místa představeného v zásadě nepřisluší

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

hodnotit legitimitu již přijatých změn systemizace. Takové posouzení, pokud by se snad ukázalo relevantní, měl případně provést ten, kdo uvedené změny přijímal; v této souvislosti soud ovšem dodává, že odkaz žalobce na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 22/17 se zcela mívá předmětem této věci, otázek státní služby se totiž nijak nedotýká. Skutečnost, že posouzením těchto otázek se služební orgány nezabývaly, nemohla způsobit nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí.

Obě správní rozhodnutí jsou též zákonná
/a opřena o zákonný podklad/

26. Soud tedy pristoupil k věcnému posouzení žaloby. Jádrem sporu je otázka, zda bylo odvolání žalobce z místa představeného opřeno o náležitý podklad, který sledoval legitimní účel a nebyl účelově či diskriminačně zaměřen proti němu. Žalobce v této souvislosti namítal jak nezákonnost vlastního rozhodnutí, tak i Změny systemizace.

27. Soud ze správního spisu seznal, že žalobce byl na základě § 188 odst. 1 zákona o státní službě ve služebním poměru na dobu neurčitou a rozhodnutím služebního orgánu prvního stupně ze dne 16. 12. 2016, č. j. 85338/ENV/1, jmenován na služební místo 000336, vedoucí oddělení 2 a zástupce ředitele OVSS IV – Chomutov, se služebním působištěm v Ústí nad Labem a s výkonem v oborech služby „Legislativa a právní činnost“, „Ochrana přírody a krajiny“ a „Technická ochrana životního prostředí“ se služebním označením vrchní ministerský rada. Z něj byl výrokem I prvostupňového rozhodnutí odvolán, a to na základě § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě, podle kterého *ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného*. Podle § 17 až 19 zákona o státní službě ke zrušení služebního místa představeného může dojít v důsledku změny organizační struktury služebního úřadu v návaznosti na systemizaci schválenou vládou České republiky.

28. Podle § 17 odst. 1 zákona o státní službě

systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami, b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami, c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech, d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky, e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímě podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru.

29. Schválení systemizace pak upravuje § 17 odst. 2 zákona o státní službě. V nynější věci je relevantní otázka změny takto schválené systemizace, tj. na základě § 18 odst. 1 zákona o státní službě provedená změna údajů stanovených dle § 17 odst. 1 téhož zákona. Podle § 18 odst. 2 zákona o státní službě platí, že

změna systemizace, která spočívá ve změně počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců a zaměstnanců na služebních místech nebo změně platové třídy, v níž je zařazeno služební místo, o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti služebního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.

Podle odst. 4 téhož ustanovení změnu systemizace schvaluje vláda.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

30. Dále pak dle § 19 odst. 1 zákona o státní službě

služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvo vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.

31. Systemizace a na ni navazující organizační změny pak představují oporu i pro zřízení či zrušení služebních míst, jsou tedy závazným podkladem následného rozhodování služebních orgánů, např. i o odvolání z místa představeného. Správní soudy se již zabývaly i možným přezkumem takových aktů. Judikovaly, že se jedná o interní organizační akty dopadající na předem neurčitý okruh adresátů – z povahy věci tak *přímo nezasahují* do práv a povinností státního zaměstnance. Nejedná se proto o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. ani o rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. Systemizace a na ni navazující organizační změny k zásahu do práv a povinností státního zaměstnance vedou pouze *nepřímo*. K přímému dotčení dochází až vydáním rozhodnutí ve věcech státní služby – tedy např. právě odvoláním ze služebního místa představeného (rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018 - 45, č. 3945/2019 Sb. NSS). V bodě 44 uvedeného rozsudku NSS zároveň konstatoval, že nemožnost přezkoumat jak zákonnost vlastního rozhodnutí ve věcech služby zasahujících do práva vykonávat veřejnou funkci, tak i zákonnost jemu předcházejících postupů by byla v rozporu s garancemi státních zaměstnanců ve smyslu čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky a čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Pozdější rozhodnutí ve věcech státní služby by totiž bylo předurčeno právě takovým nezákonným aktem. Z toho dovodil, že systemizace a organizační struktura služebního úřadu schválené podle § 17 a § 19 zákona o státní službě jsou závaznými podklady, které soud přezkoumává v souladu s § 75 odst. 2 větou druhou s. ř. s. v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí, podle kterého *byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumává soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví*.
32. Na to navazuje otázka rozsahu přezkumu takových podkladových aktů. V tomto ohledu ovšem judikatura NSS vychází z *relativně omezeného přezkumu* správními soudy. Podle ní zákon o státní službě svěřuje vládě pravomoc stanovit systemizací počet služebních míst státních zaměstnanců i představených kvalifikovaných platovými třídami a objem prostředků na jejich platy; na to ve smyslu § 19 odst. 1 téhož zákona navazuje organizační struktura služebních úřadů. Vláda tak nepochybně může bez splnění dalších podmínek rozhodovat i o snížení celkového počtu státních zaměstnanců a jejich představených [viz § 60 odst. 1 písm. a) a § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě]. Představení ani „řadoví“ státní zaměstnanci nemají jistotu zachování svého služebního místa. Tomu tak odpovídá i rozsah přezkumu systemizace a organizační struktury, podobný přezkumu obdobných institutů dle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, či dle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (srov. i žalobcem citovaný rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019 - 70, č. 4088/2020 Sb. NSS, bod 50).
33. Správní soudy jsou při přezkumu závazných podkladů pro vydání rozhodnutí ve věcech státní služby oprávněny posoudit jen to, zda *byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda existovaly konkrétní okolnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání ze strany služebního orgánu* (bod 51 poslední

citovaného rozsudku). Úkolem soudů není hodnotit vhodnost a efektivitu organizační struktury státní služby, jinak by nepřipustně zasahovaly do oblasti vymezené výkonné moci. Správní soudy pro zajištění ochrany veřejných subjektivních práv musí toliko posoudit, zda příslušná systemizace a organizační struktura služebního úřadu není ve vztahu k následnému rozhodnutí ve věcech státní služby výrazem libovůle.

34. Optikou těchto judikatorních východisek tedy soud přistoupil k posouzení argumentace žalobce.
35. Předně, žalobce nijak nezpochybnil vlastní formální stránku přijetí Změny systemizace (a s ní propojené změny organizační struktury MŽP). Proto soud jen stručně odkazuje na obsah správního spisu a dodává, že služební orgán prvního stupně předložil návrh na změnu systemizace služebních a pracovních míst na MŽP Ministerstvu vnitra. Součástí tohoto návrhu byly i níže popsané změny organizační struktury dotýkající se i služebního místa žalobce. Ministr vnitra následně předložil vládě návrh na změnu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. července 2023. Usnesením vlády č. 492 byla s účinností od 1. 7. 2023 změna systemizace schválena.
36. V návaznosti na to byl služebním orgánem vydán s účinností od 1. 7. 2023 služební předpis státní tajemnice č. 11/2023, kterým se mění vnitřní systemizace a organizační struktura MŽP a služební předpis č. 10/2019 státního tajemníka, Organizační řád MŽP (**služební předpis č. 11/2023**). Tím byla Změna systemizace promítnuta do organizační struktury MŽP. Jeho přílohu č. 1 tvoří dokument *Vnitřní systemizace Ministerstva životního prostředí k 1. 7. 2023* a přílohu č. 2 *Organizační schéma Ministerstva životního prostředí k 1. 7. 2023*. Z čl. 2 odst. 2.9 služebního předpisu č. 11/2023 vyplývá zrušení mimo jiné OVSS IV – Chomutov (530) v sekci státní tajemnice (200), a to včetně služebního místa ředitele odboru 000329 a oddělení 2 (532) včetně služebního místa vedoucího tohoto oddělení 000336, na které byl jmenován žalobce, resp. z něj byl v návaznosti na tuto změnu systemizace odvolán.
37. Pokud jde o žalobcem tvrzenou materiální nezákonnost (nelegitimitu, účelovost a diskriminaci) Změny systemizace, resp. z ní vyplývajících organizačních změn, soud na podkladě žalobních námitek nejprve posuzoval, zda změna systemizace byla vedena legitimním cílem.
38. Zjistil přitom, že ve vztahu ke služebnímu úřadu MŽP se v usnesení vlády č. 492 odkazované části III. materiálu č. 589/23 a jejích příloh s úpravou podle připomínek vlády uvádí, že se navrhuje změna systemizace mimo jiné (na MŽP mělo změnou systemizace dojít k mnoha dalším změnám) v podobě zrušení:
 - 9 služebních míst představených (15. pt) ředitel odboru v těchto rušených útvech: odbor odpadů, OVSS I, OVSS II, OVSS III, OVSS IV, OVSS V, OVSS VI, OVSS VIII a OVSS IX [viz bod 1. písm. d) části III. materiálu č. 589/23],
 - 8 služebních míst představených (15. pt) vedoucí oddělení 1 a oddělení 2 v rušených odborech výkonu státní správy [viz bod 1. písm. e)] části III materiálu č. 589/23],
 - 7 služebních míst představených (14. pt) vedoucí oddělení 1 a oddělení 2 v rušených OVSS [viz bod 1 písm. f)].

Současně s tím mělo dojít ke zřízení nových služebních míst ředitelů OVSS a příslušných vedoucích oddělení.

39. Konkrétně pak z čl. 1 bodů 1.8, 1.9, 1.10 a 1.12 na Změnu systemizace navazujícího služebního předpisu č. 11/2023 vyplývá zřízení nových čtyř OVSS – Střed (210), Sever (230),

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Severo-východ (250) a Západ (220). V případě pro nynější věc relevantní OVSS Západ se v sekci státní tajemnice (200) mimo jiné mělo zřídit služební místo ředitele odboru (000874) a služební místa 000901 a 000902 (na posledně uvedené služební místo měl být žalobce prvostupňovým rozhodnutím převeden). Dále se podle čl. 3 bodu 3.12. služební místo 000337, 000338 a 000340 ze zrušeného oddělení 2 (532) v OVSS IV – Chomutov (530) zařadilo do přímé řídicí působnosti ředitele nově zřízeného OVSS Západ. Podle čl. 3 bodu 3.13. se oddělení 1 (531) ze zrušeného OVSS IV – Chomutov (530) zařazuje do OVSS Západ včetně služební místa vedoucího oddělení 000330 a služebních míst 000331, 000332, 000333, 000334 a 000335, a to jako nově pojmenované oddělení Chomutov (221) (čl. 4 bodu 4.5 služebního předpisu č. 11/2023).

40. Podle čl. 1 bodu 1.11. služebního předpisu č. 11/2023 se zároveň s tím zřídilo služební místo 000913 v přímé řídicí působnosti ředitele OVSS VII – Brno (560) s tím, že název a číselné označení OVSS VII – Brno (560) se mění na OVSS Jih (240).
41. Jako důvod popsanych změn se v části III materiálu č. 589/23 uvádí, že zrušení a zřizování služebních míst nastane v důsledku rozsáhlé organizační změny, při které došlo ke zrušení odborů a oddělení, které byly následně z důvodů optimalizace procesů, organizačního zajištění a zajištění přímého výkonu státní správy transformovány v nově vytvořená oddělení a odbory včetně přesouvání služebních a pracovních míst. Nadto mělo dojít ke zřízení míst v některých dalších útvarech, ve kterých je nezbytné personální posílení z důvodu neustále se navyšujícího rozsahu pracovních činností zejména v souvislosti s implementací evropské legislativy.
42. Z odůvodnění Změny systemizace pak vyplývá, že ke zrušení služební místa žalobce došlo v důsledku zrušení OVSS IV – Chomutov včetně oddělení 2 z důvodu optimalizace procesů, organizačního zajištění a zajištění přímého výkonu státní správy. Podle bodu 5 téhož dokumentu je mimo jiné uvedena změna součástí *komplexní změny organizační struktury*. Pokud jde o změny týkající se výkonu státní správy, ta má podle uvedeného dokumentu nastat z důvodu nabytí účinnosti zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, dne 1. 1. 2024. Tento zákon měl podle komentáře MŽP k návrhu Změny systemizace do českého právního řádu zavést výrazné urychlení povolovacích procesů v oblasti ochrany životního prostředí (ve spojení s novelou zákona č. 283/2002 Sb., stavební zákon tvořil reformu v oblasti povolování stavebních záměrů). Z odůvodnění Změny systemizace se dále podává, že v MŽP tím mají vzniknout nové povinnosti, které je nezbytné uchopit koncepčně a připravit stávající organizační strukturu a systém výkonu státní správy včas na vstoupení tohoto zákona v účinnost tak, aby již nabytím účinnosti právní úpravy byly všechny OVSS stabilizovány, personálně a organizačně zajištěny.
43. V odůvodnění Změny systemizace se dále uvádí, že navrhovaná změna organizační struktury v útvarech zajišťujících přímý výkon státní správy je též v souladu s vládním prohlášením a jeho cílem zefektivnit výkon státní správy a „zeštíhlit“ ji; je dokončením celkové reorganizace na úseku výkonu státní správy v kompetenci MŽP, která byla zahájena tzv. tranzitivní fází k 1. 1. 2023. Podle komentáře k příslušné změně „v rámci auditu provedeného v roce 2022 byla identifikována rizika výkonu státní správy daná současnou strukturou a způsobem jejího komplexního zabezpečení“. Dále se z komentáře podává, že pro eliminaci těchto rizik a pro optimalizaci a zvýšení efektivity při výkonu státní správy byl navržen cílový stav spočívající v celkové restrukturalizaci útvarů přímého výkonu státní správy. S ohledem na to mělo dojít ke zrušení osmi OVSS I-VI, VIII a IX, včetně služebních míst představených. Výsledkem této restrukturalizace mělo být současné zřízení čtyř nových

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

OVSS s osmi odděleními, do nichž se přesunula všechna služební místa řadových zaměstnanců ze zrušených OVSS dle územní působnosti.

44. Jednoduše řečeno, na základě popsaných úprav organizační struktury mělo dojít k faktické komplexní reorganizaci OVSS. Z původních devíti OVSS jich bylo zrušeno osm (I - Praha, II - České Budějovice, III - Plzeň, IV - Chomutov, V - Liberec, VI - Hradec Králové, VIII - Olomouc a IX - Ostrava). Vedle toho měly vzniknout čtyři nové OVSS - Střed, Západ, Sever a Severo-Východ. Jediný původní OVSS, který nebyl touto organizační změnou zrušen, byl OVSS VII - Brno, jenž se pouze přejmenoval na OVSS Jih (to je tak pátým „staronovým“ OVSS). Nově vzniklá OVSS také mají rozšířenou územní působnost a nově každé zahrnuje oddělení 1 a oddělení 2 (každé z nich fakticky vzniklo spojením původních dvou oddělení). Z odůvodnění Změny systemizace vyplývá logický důsledek této změny, v podobě zrušení 27 služebních míst představených a současně zřízení 16 služebních míst představených.
45. Popsané lze tedy v obecné rovině shrnout tak, že k avizovanému „zeštíhlení“ organizační struktury skutečně došlo, současně došlo k logickému snížení počtu služebních míst představených. To je zcela legitimní a racionální cíl. Podle soudu nelze racionálně zpochybnit (a žalobce tak ostatně ani nečiní) potřebu „zkonzentrování“ či slovy služebních orgánů „zeštíhlení“ dosavadní organizační struktury výkonu státní správy na MŽP. Zredukování počtu samostatných organizačních útvarů z původních devíti na současných pět OVSS spolu s rozšířením jejich územní působnosti nepochybně oním zredukováním organizační struktury je. Z odůvodnění Změny systemizace současně vyplývá, že snaha o zjednodušení (koncentraci) výkonu státní správy na MŽP nevycházela jen z obecně pochopitelného cíle zracionalizovat organizační strukturu snížením počtu samostatných organizačních útvarů, ale i z logicky na to navazujícího zrušení příslušných služebních míst představených. Z odůvodnění Změny systemizace současně vyplývá, že navrhované změny nevycházely jen z obecných snah o zjednodušení celého fungování, ale že změna byla vyvolána též změnou právní úpravy (jak již soud uvedl výše, šlo o přijetí zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku). Podle služebního orgánu prvního stupně je výše uvedené nepochybně podstatnou změnou podmínek podle § 18 odst. 2 zákona o státní službě (s. 2 prvostupňového rozhodnutí), s čímž se soud ztotožňuje.
46. Pokud jde o vlastní služební zařazení žalobce, bylo již zmíněno, že z odůvodnění Změny systemizace i ze služebního předpisu č. 11/2023 vyplývá vznik OVSS Západ (soud takto daný útvar označuje, bez ohledu na účastníky zmiňovanou následnou změnu jeho názvu, která nyní není relevantní) se sídlem v Ústí nad Labem s územní působností pro Ústecký, Karlovarský a Plzeňský kraj. OVSS Západ vznikl spojením původního OVSS III - Plzeň a OVSS IV - Chomutov. V rámci něj jsou nově zařazena dvě oddělení - Chomutov (221) a Plzeň (222). Do oddělení Chomutov bylo přesunuto původní oddělení 1 (531) - které toliko změnilo název na oddělení Chomutov. Do oddělení Plzeň byl zařazen původní OVSS III (oddělení 521 a 522). Pokud jde o služební místa (000337, 000338 a 000340) ze zrušeného žalobcova oddělení 2 (532), ta byla (na rozdíl od ostatních) převedena do přímé řídicí působnosti ředitele nově zřízeného OVSS Západ. Původní služební místo žalobce (000336) bylo sice zrušeno, žalobce však měl být převeden na nově vzniklé služební místo 000902 se zařazením do přímé řídicí působnosti ředitele OVSS Západ. Z odůvodnění Změny systemizace vyplývá, že služební místo 000902 bylo zřizováno v rámci Národního plánu obnovy pro vytváření koncepce aplikace jednotného environmentálního stanoviska

v jednotlivých regionech (zde region Západ) pro zajištění komplexně uceleného přístupu napříč ČR, včetně zastupování veřejných zájmů v soudních a obdobných sporech.

47. Soud, na rozdíl od žalobce, shledává odůvodněnou a obecně legitimní i tuto konkrétní změnu, jež je součástí širší a komplexní změny v organizační struktuře MŽP odůvodněné snahou o zefektivnění této struktury a zajištění personálních kapacit v souvislosti se změnami právní úpravy. Změna systemizace se jinými slovy nedotkla pouze služebního místa žalobce, ale odpovídala obecně vymezenému cíli. To, že šlo o komplexní změnu organizační struktury, která nedopadla pouze na žalobce, příhodně zmínil žalovaný i na s. 12 napadeného rozhodnutí, když podle něj ostatní OVSS byly „rušeny z důvodu slučování jednotlivých oddělení v odborech a v důsledku toho rušení služebních míst představených, tedy nedošlo pouze ke změně jejich názvu, ale v důsledku změn služebních míst představených muselo dojít k jejich zrušení a zřízení míst nových, takové změny lze učinit pouze změnou systemizace.“ Doplnil, že se jedná o komplexní změny směřující k rovnoměrnému rozložení agendy a personálních zdrojů a rovněž k úsporám finančních prostředků ze státního rozpočtu, neboť v jejich důsledku došlo ke snížení počtu představených z původních 27 na 15. Uvedené považuje soud za legitimní úvahu, proti které žalobce nic nenamítal. Soud tudíž ani příslušnou část Změny systemizace, potažmo odvolání žalobce ze služebního místa představeného nepovažuje za iracionální, nelegitimní či účelové.
48. Jak navíc vyplývá z prvostupňového rozhodnutí, cílem změny ve struktuře OVSS nebyla pouze potřeba organizačně zajistit činnost MŽP pro aplikaci nové právní úpravy. S ohledem na rozsah a povahu změn souvisejících s přijetím uvedené právní úpravy bylo nezbytné podpořit metodickou činnost směřující vůči jednotlivým správním orgánům a jejich zaměstnancům, umožnit odborné zpracování vzorů dokumentů s procesem vydávání jednotného environmentálního stanoviska souvisejících a zajistit koordinaci nových činností vyplývajících z implementace tohoto institutu do soustavy orgánů státní správy. Za tímto účelem byla v rámci organizačních změn týkajících se regionálních útvarů MŽP služebním předpisem č. 11/2023 zřízena rovněž nová služební místa, přičemž na jedno z nich měl být převeden i žalobce. Uvedenému odpovídá i Změnou systemizace provedené zvýšení počtu služebních míst „řadových“ státních zaměstnanců.
49. Uzavřel-li soud, že provedená Změna systemizace sledovala legitimní cíl, musel se dále na podkladě žalobních námitek zabývat tím, zda přesto nebyla ve svých důsledcích diskriminační či šikanózní a účelově zaměřená vůči žalobci. Na tomto místě soud považuje za vhodné upozornit, že je to žalobce, kdo vymezuje předmět řízení a (až na stanovené výjimky) rozsah soudního přezkumu. Není a nemůže být úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Na obecnou až spekulativní argumentaci žalobce nemohl soud než reagovat obdobně obecně.
50. Argumentaci žalobce lze shrnout tak, že za diskriminační a účelově zaměřené proti němu považuje zrušení osmi OVSS při zachování oddělení 531 v původním OVSS IV – Chomutov, a OVSS VII Brno. Služební orgány podle něj nijak nevysvětlily důvod těchto dvou výjimek. K tomu soud opět připomíná, že v otázce organizační struktury má výkonná moc široký prostor pro její nastavení dle aktuálních potřeb. Soudům nepřísluší hodnotit její vhodnost, účelnost a další věcné parametry, ledaže by šlo o výjimečnou situaci v souvislosti s konkrétními vážnými pochybnostmi vyvolávajícími podezření, že organizační struktura nemá sledovat legitimní zájmy (kromě již citované judikatury dále též rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2021, č. j. 9 Ads 113/2020 - 45). Jakkoli tedy soud může mít pochopení pro to, že žalobce vnímá zrušení celého svého původního oddělení 532 včetně místa jeho vedoucího

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jako selektivní až nespravedlivé, otázka uspořádání organizační struktury je otázkou vnitřního manažerského rozhodnutí, které správním soudům až na popsané výjimky nepřísluší hodnotit z hlediska jeho vhodnosti či potřeby.

51. Lze připustit, že v návrhu na Změnu systemizace či v komentáři MŽP není nijak podrobně rozvedeno, z jakého důvodu je ponecháno právě oddělení 1. Žalovaný se to částečně pokusil vysvětlit tím, že příslušné oddělení 1 bylo zachováno s ohledem na lokaci, počet zaměstnanců a s přihlédnutím k nízkým provozním výdajům; nebylo tak potřeba rušit a zřídit nová služební místa (viz s. 12 napadeného rozhodnutí). Této úvaze nelze upřít *ratio*, jež nemá soud jak zpochybnit (žalobce mu svou argumentací nijak nepomáhá). Bylo-li vyhodnoceno, že pro zajištění působnosti v obvodu Chomutova (viz nové oddělení Chomutov v rámci OVSS Západ) bude účelnější zachovat oddělení 1 (resp. ho tam „převést“), nelze to bez dalšího označit za iracionální řešení. Není přípustné, aby soud za této skutkové situace a na podkladě takto obecné žalobní argumentace jakkoliv zasahoval do provozních úvah správních orgánů; tím by výrazně překročil svou pravomoc. To, zda uvedené rozhodnutí ponechat oddělení 1 bylo ekonomicky a manažersky výhodné, bylo případně na posouzení vládou.
52. Jinými slovy, ponechání jednoho ze dvou oddělení v původním OVSS IV při současném zrušení druhého oddělení v témže OVSS nelze považovat za *a priori* účelové a zaměřené vůči žalobci. K tomu žalobce nesnáší dostatečně přesvědčivou argumentaci a ani ze správního spisu se nepodávají žádné indicie (z ničeho se nepodává například, že by na pracovišti docházelo k rozporům, že by vedoucí oddělení 1 byl soustavně upřednostňován před žalobcem apod.). Libovůli správních úřadů nic nenasvědčuje. Zároveň soud nemůže přisvědčit žalobci, že by žalovaný tuto výjimku v podobě nezrušení oddělení 1 účelově nezmiňoval. V žalobcem odkazovaném odstavci 2 na s. 10 napadeného rozhodnutí sice konstatuje zrušení oddělení 2, předtím ovšem výslovně uvádí, že došlo ke zrušení osmi OVSS, a to „s výjimkou oddělení 531 v OVSS IV“. Tuto výjimku se tak nesnažil nijak zastírat.
53. To konečně platí i pro argumentaci poukazující na ponechání jediného OVSS (OVSS VII – Brno, později Jih). Ani v tomto případě se ze správního spisu nepodávají indicie o účelovosti takového postupu. Tím spíše tomu tak není v takovém rozsahu, aby to mohlo zpochybnit provedené změny jako takové a dotknout se tak i služebního zařazení žalobce (jinak se ho otázka jiného OVSS vlastně nijak nedotýká). Žalobce pouze stručně zmiňuje údajnou politickou příslušnost vedoucího příslušného OVSS, svou argumentaci, poukazující zřejmě na stejnou politickou příslušnost i u ministra životního prostředí, ovšem nijak nerozvíjí. Ta proto vyznívá ryze spekulativně. Ponechání tohoto OVSS může být přitom vysvětleno např. i zachováním jeho vnitřního členění, pokud mu zůstala podstatná část dřívější územní působnosti. To lze ostatně dovodit i z argumentace na s. 12 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný zachováním jednoho OVSS (chybně označeného jako OVSS IV) zabýval. Vysvětlil, že ostatní OVSS byly rušeny v důsledku slučování jednotlivých oddělení, což OVSS VII nepotkalo.
54. Soudu nezbyvá, než opět připomenout závěr NSS, podle kterého zákon o státní službě představeným ani dalším státním zaměstnancům neposkytuje jistotu zachování stávajícího služebního místa. Naopak, v případě schválení nové systemizace a organizační struktury zákon umožňuje služební zařazení státních zaměstnanců změnit a v krajních případech jejich služební poměr z organizačních důvodů ukončit (opět rozsudek NSS sp. zn. 4 Ads 423/2019). Služební poměr nezakládá nárok státních zaměstnanců na zařazení na

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

služební místo či na jmenování na služební místo představeného (rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2017, č. j. 10 Ads 316/2016 - 50, č. 3664/2018 Sb. NSS).

55. Dalším příkladem nekonkrétních tvrzení žalobce je pak argumentace kauzou Bečva. Z návrhu změny systemizace či jiného dokumentu nevyplývá, že by tato kauza měla být (hlavní) příčinou provedených změn v organizační struktuře MŽP. Pakliže má tato skutečnost vyplývat z již zmiňovaného auditu, soud podotýká, že i kdyby tomu tak bylo, tak jako tak by to nemohlo zvrátit výše uvedené závěry, poukazující na legitimní odůvodnění organizačních změn přijetím nové právní úpravy a snahami o zefektivnění organizační struktury. Tato kauza se navíc nijak přímo nedotýká původního pracoviště žalobce na severozápadě Čech, ani případné pochybení auditorské společnosti Deloitte by tedy pro posouzení Změny systemizace ve vztahu k žalobci nebylo rozhodující.
56. Stran související námitky nepodloženosti závěrů žalovaného (v důsledku neobstarání auditu, resp. jeho nezaložení do spisu) se ostatně soud i v obecné rovině ztotožňuje se žalovaným, že samotný audit nebyl rozhodným podkladem pro zrušení místa žalobce. Nejedná se o závazný podklad, tím je vlastní Změna systemizace a na ni navazující úprava organizačních změn. Služební orgán poté obecně nemá možnost jakési další diskrece a posuzování dílčích podkladů (auditů/doporučení/analýz apod.), které případně nastavení systemizace (více či méně) ovlivnily. Proto nebylo třeba, aby si žalovaný audit jako podklad vyžádal a zařadil jej do správního spisu. Nadto, i bez získání auditu lze říci, že ani ve vztahu k nastavení systemizace nešlo o podklad jediný či rozhodující. Podstatným důvodem přijatých změn byla totiž i změna právních předpisů (srov. výše), s níž audit samotný nijak přímo nesouvisel (měl být uskutečněn již v r. 2022). Lze tak dovodit, že audit nebyl ani nepřímým rozhodujícím podkladem (důvodem) pro zrušení služebního místa žalobce. Vzhledem k tomu, jakož i závěrům soudu ohledně závažnosti možných indicíí svědčících o diskriminaci či šikaně žalobce, proto ani soud neshledal důvod provést jej k důkazu.

V. Závěr a náklady řízení

57. Městský soud tedy shrnuje, že námitky žalobce o nezákonnosti Změny systemizace shledal nedůvodnými. Schválení příslušné změny systemizace a organizační struktury služebního úřadu jakožto podkladů pro vydání rozhodnutí obou stupňů odpovídalo požadavkům zákona o státní službě. Soud nemohl přisvědčit žalobci, že změnou systemizace nebyl sledován legitimní cíl, popřípadě že skutečným cílem změny systemizace bylo postupovat proti žalobci šikanózním nebo diskriminačním způsobem. Pro tento závěr neshledal žádné konkrétní okolnosti. Žalobu proto neshledal důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji výrokem I zamítl.
58. Výroky II a III o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu